

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010306
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5613010306.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaného F. W. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/126/2013 zo dňa 9.6.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/126/2013 zo dňa 9.6.2015 z r u š u j e .

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného F. W., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom V. X.
XXXX, Y. V., okres Y. W.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

od 1.1.2012 do 9.6.2015, s výnimkou mesiacov september, október, december 2012, január, marec, apríl, jún 2013, kedy na výživnom spolu zaplatil 1600,- Eur a 30.4.2015, kedy zaplatil I. W., ktorá nadobudla plnoletosť dňa 1.8.2012, sumu 2400,- eur, V. W., ktorý nadobudol plnoletosť dňom 31.3.2014 sumu 1500,- Eur a dňa 30.4.2015 zaplatil pre obidve deti sumu 1070,- Eur na účet T. W., neplatí výživné na svoje deti I. W., nar. X.X.XXXX a V. W., nar. XX.X.XXXX, obidvaja bytom E. XXX/X, Y. W., hoci je zamestnaný a má pravidelný príjem a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/130/2010 zo dňa 25.1.2011 vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa, do rúk matky T. W., bytom Y. W., E. XXX/X a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/90/2012 zo dňa 13.7.2012 vo výške 100,- Eur mesačne od 19.6.2012 na každé dieťa, do rúk matky T. W., bytom Y. W., E. XXX/X, do 15. dňa v mesiaci a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom I. W., ktorá nadobudla plnoletosť dňom 1.8.2012, najmenej 85,- Eur a V. W., ktorý nadobudol plnoletosť dňom 31.3.2014 najmenej 985,- Eur, pričom dňa 9.2.2016 uhradil dlžné výživné I. W. v sume 85,- Eur a V. W. v sume 300,- Eur,

t e d a

- úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovaného F. W. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

od 1.1.2012 do 9.6.2015, s výnimkou mesiacov september, október, december 2012, január, marec, apríl, jún 2013, kedy na výživnom spolu zaplatil 1600,- Eur a 30.4.2015, kedy zaplatil I. W., ktorá nadobudla plnoletosť dňa 1.8.2012, sumu 2400,- Eur, V. W., ktorý nadobudol plnoletosť dňom 31.3.2014 sumu 1500,- Eur a dňa 30.4.2015 zaplatil pre obidve deti sumu 1070,- Eur na účet T. W., neplatí výživné na svoje deti I. W., nar. X.X.XXXX. a V. W., nar. XX.X.XXXX, obidvaja bytom E., Y. W., hoci je zamestnaný a má pravidelný príjem a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6C/130/2010 zo dňa 25.1.2011 vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa, do rúk matky T. W., bytom Y. W., E. XXX/X a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 7P/90/2012 zo dňa 13.7.2012 vo výške 100,- Eur mesačne od 19.6.2012 na každé dieťa, do rúk matky T. W., bytom Y. W., E. XXX/X, do 15. dňa v mesiaci a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom I. W., ktorá nadobudla plnoletosť dňom 1.8.2012, najmenej 85,- Eur, a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/145/2011 dňa 27.12.2011 právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný s tým, že dlžné výživné zaplatí. Odvolanie bližšie neodôvodnil.

Krajský súd ako odvolací orgán preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného F. W. je čiastočne dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vtedy vykonaným dôkazom.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného obžalovaný predložil krajskému súdu kópie poštových poukážok na preukázanie skutočnosti, že dňa 9.2.2016 uhradil sumu 85,- Eur I. W. a sumu 300,- Eur V. W.. V tomto kontexte potom krajský súd upravil skutok, ktorý bol ustálený okresným súdom. Súčasne však dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú naplnené zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., a to z nasledovných dôvodov:

Zo spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný F. W. bol uznaný vinným Okresným súdom Liptovský Mikuláš vo veci vedenej na okresnom súde pod sp.zn. 2T/145/2011, a to trestným rozkazom zo dňa 27.12.2011 a bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pričom výkon tohto trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Skúšobná doba plynula od 22.1.2012 a uplynula dňa 21.7.2013.

V predmetnej veci nebolo doposiaľ rozhodnuté o tom, či sa odsúdený W. osvedčil alebo neosvedčil. Súd prihliadal na ustanovenie § 50 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Je zrejmé, že proti odsúdenému sa v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia viedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin. Krajský súd nezistil, že by obžalovaný W. akýmkoľvek spôsobom zavinil, že v predmetnej veci do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, teda do 21.7.2015, súd neurobil rozhodnutie o tom, či sa odsúdený osvedčil alebo neosvedčil. Vychádzal preto zo zákonnej fikcie, že sa má za to, že sa odsúdený osvedčil.

Vzhľadom na ustanovenie § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák. sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký trestný čin prepustený. Pre naplnenie zákonných znakov spáchania prečinu v tejto kvalifikovanej skutkovej podstate sa vyžaduje, aby páchatel bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Podľa § 128 ods. 6 Tr. zák. sa za odsúdeného na účely Trestného zákona rozumie páchatel, ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené. Na zahladenie odsúdenia sa pri tomto pojme prihliada, to znamená, že nejde o odsúdeného, ak ide o odsúdenie, na ktoré sa vzťahuje tzv. fikcia neodsúdenia.

Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ prejudiciálne vyriešil otázku či sa odsúdený F. W. v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/145/2011 osvedčil alebo neosvedčil, musel dospieť k záveru, že nebolo v zákonom stanovenej lehote urobené takéto rozhodnutie, a teda bolo potrebné vyložiť ustanovenia zákona v prospech odsúdeného a krajský súd dospel k záveru, že v danom trestnom konaní platí u odsúdeného fikcia neodsúdenia. Na základe tohto záveru dospel potom krajský súd k tej skutočnosti, že obžalovanému nie je možné klásť za vinu, že prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený. V tomto zmysle následne upravil skutok rozdielne od okresného súdu tak, ako vyplýva z výrokovvej časti rozsudku krajského súdu. Krajský súd vypustil predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a uznal ho vinným zo skutku tak, ako je uvedený vyššie. Dospel pritom k záveru, že skutkový stav tak, ako bol ustálený okresným súdom, pokiaľ ide o neplnenie vyživovacej povinnosti je preukázaný, že obžalovaný neplnil riadne vyživovaciu povinnosť, pričom za obdobie, ktoré ustálil okresný súd dlží na výživnom V. W. najmenej sumu 685,- Eur.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. však zostala zachovaná, nakoľko obžalovaný úmyselne najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas. Táto právna kvalifikácia zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa a zostala zachovaná aj po čiastočnej úhrade výživného zo strany obžalovaného aj napriek tomu, že sa na predchádzajúce odsúdenie hľadí akoby nebol odsúdený.

V ďalšom krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde okresný súd podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných zákonných ustanovení. Krajský súd vzhľadom na zmenu skutkových zistení, tieto zahrnul do svojho rozsudku, pokiaľ však ide o základné dôkazy, ktoré sa vzťahujú na neplnenie vyživovacej povinnosti, tieto zostávajú zachované tak, ako ich ustálil okresný súd.

Krajský súd po ustálení viny obžalovaného následne zmenil výrok o treste a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 1 roka, pričom obžalovanému priznal rovnako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., keďže tento sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Súčasne dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému, a preto s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. krajský súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu na 3 roky. Súčasne v priebehu skúšobnej doby uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť dlžné výživné. Je však potrebné pripomenúť, že obžalovaný bude pri uložení podmieneného trestu odňatia slobody povinný riadne si plniť všetky svoje povinnosti tak, aby nezadal príčinu pre premenu podmieneného trestu na nepodmienený.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd, po zhodnotení všetkých podstatných okolností, dospel k záveru ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.